

Afscheidstoespraak 21-01-2014

- Voorzitter, ik sta dan nu voor de laatste keer, echt de laatste keer, op een plek waar ik als raadslid, fractievoorzitter, lijsttrekker, commissievoorzitter RO (wie weet het nog?) en wethouder zo vaak heb gestaan.
- Als ik terugkijk op 12 jaar actieve politiek, dan schieten er honderden beelden door mijn hoofd. Dus wat zeg je op zo'n afscheid?
- Allereerst dat de politiek voor mij een plek was, in al die rollen, waar ik echt het verschil heb kunnen maken. Dat was voor mij, alle functies die ik heb gehad, altijd erg belangrijk. En wethouderschap heeft dat overtroffen.
- Het wethouderschap is geen 9 tot 5 baan. Je bent vaak van huis. Ambtenarentekst: slecht voor gezin, relaties, gezondheid, in veel gevallen ook slecht voor je carrière. Veel wethouders moeten het veld ruimen, slecht voor toekomst. Beeldvorming. Bonnetjes, declaraties, enz. Ambt is veranderd. Impliciete vooronderstelling pers en publieke opinie. Graaiers, oplichters, zakkenvullers. Maken het ambt bovendien in de publieke opinie klein.
- Maar wat heeft mij dan toch overeind gehouden al die tijd? Waarom heb ik het met zoveel plezier gedaan? Het vervullen van mijn idealen. Verschil maken. Goede voorbeelden daarvan zijn: de brede school. Die zou er nooit zijn gekomen, als wij vanuit deze plek niet hadden aangejaagd. Voor mij zijn brede ontwikkeling van kinderen, verheffing enz. belangrijk. Maar ook Schoneveld, een schoolvoorbeeld van wat tot stand kan komen als partijen met elkaar samenwerken voor de burgers. En het Keercampgebied, Buitenwereld. En vanuit onszelf het Sociaal Loket, dat potentie heeft om uit te groeien tot een plek waar precies de goede afwegingen worden gemaakt. Sociaal, en rechtvaardig. Geen recht op zorg, maar rechtvaardige zorg voor wie het nodig heeft.
- Er zijn ook dingen die niet zijn gelukt, of te weinig naar mijn smaak. Wat mij betreft had de eigen bijdrage bij verschillende regelingen nadrukkelijker aan inkomen of eigen vermogen mogen worden gekoppeld. Voorbeeld leerling naar Groningen.
- Gemeenten zullen ingrijpend veranderen met de komende decentralisaties. Daar gaat mijn afscheidssymposium over. Ik wil twee adviezen meegeven.
- Nieuwe opgave vraagt om bestuurders met visie, moed en lef. Experimenteren, zich niet vasthouden aan protocollen, niet incidentgericht opereren. Maar met visie en lef. Voorbeeld Savannah.
De opgeroepen beeldvorming van graaiers, oplichters, helpt daarbij niet om kwalitatief goede mensen in huis te halen. Dat wringt.

Laat de lokale politiek, de invloed, de democratische legitimatie, het zicht op de samenleving aan zichzelf houden. Samenwerken met andere gemeenten is op den duur noodzakelijk, zeker jeugdzorg heeft een bepaalde schaal nodig op sommige terreinen. Maar doe dat niet, beste raad, door alles weg te geven in gemeenschappelijke regelingen.

Ik kom aan mijn slot, ik ga bedanken. Ik bedank als eerste mijn partij, die mij de kans heeft gegeven dit prachtige ambt uit te oefenen. Het ging niet zonder slag of stoot in het begin, maar na een hobbelig begin heb ik een prachtige periode gehad, waarin de PvdA mij altijd heeft ondersteund, ondanks het feit dat we een kritische partij zijn, waar de degens wel degelijk vaak worden gekruist. Dat geldt voor zowel de fractie (Jocko, Anneke, Andre en eigenlijk ook nog Bart) als de afdeling. Waarbij ik een iemand toch wil noemen, uit die afdeling, die voor mij de PvdA verpersoonlijkt; Lynne Koningsberger. (...?, doen?) Natuurlijk voelt het soms alsof ik de PvdA in de steek laat, maar in de praktijk zal dat niet zo zijn. En bovendien kan de PvdA bogen op een aantal geweldig ervaren en betrokken partijgenoten, die niet zullen nalaten zich overal mee te bemoeien, zoals Arnold Biesheuvel, zo blijkt.

Ik bedank het college. Ik heb in twee collegeperiodes heel wisselende ervaringen opgedaan, en daar ben ik dankbaar voor. Ik memoreer nog met veel warmte Jan Koudijs, die in het vorige college, echt mijn maatje was, maar er nu niet meer is. Onvoorstelbaar eigenlijk. Ik heb eigenlijk veel van hem geleerd, want van nature ben ik iemand die zijn ongelijk niet snel wil toegeven, maar hij zei altijd tegen me: Nicole, fout is fout, dan moet je gewoon snel, heel snel door het stof. Dat is de enige manier, daarmee win je respect. En gelijk had ie.

En ik had natuurlijk in het vorige college Willy Wagenmans als collega-wethouder, en later als fractievoorzitter, en mijn maatje van het eerste uur binnen de PvdA. In alle rollen, heeft Willy zich betoond als een inhoudelijk gedreven mens, maar ook loyaal. Loyaal aan het gedachtengoed van mijn partij, en iedereen die in staat blijkt om dat uit te voeren. Ik dank hem zeer voor alle (soms wat lange) maar inhoudelijk altijd zeer gedegen, en tot nieuwe inzichten leidende gesprekken.

Ik bedank mijn tweede college, ik wil daar nog even apart bij stil staan, wat dat was een bijzondere situatie. Ik was niet alleen de enige vrouw, maar ook de enige collega, die al ruime ervaring had in dit ambt. Dat was niet altijd eenvoudig, maar ik kan niet anders zeggen, dan dat ik me in veel opzichten, en zij weten zelf wat ik bedoel, gesteund heb gevoeld. Dank jullie wel Herman, Kees, Michiel.

En dan de gemeenteraad: die heeft mij altijd veel ruimte gegeven. Dat heb ik in de vorige periode zo gevoeld, en ook deze periode weer. Dat heb ik meer dan gewaardeerd. Daardoor heb ik veel meer kunnen doen voor Houten, lokaal, regionaal, maar ook landelijk, dan wanneer ik was geknecht door een aaneenschakeling van schriftelijke vragen, interpellaties over van alles en nog wat, want dat had op mijn portefeuille heel goed gekund. Dat realiseer ik me goed. Ik ben de gemeenteraad, daar zeer dankbaar en erkentelijk voor. We hebben als Houten daardoor op een aantal dossiers kunnen excelleren, ook landelijk. Laten we dat vasthouden, en ons niet terug laten trekken door het tempo, in bijv. de regio. Ik reken op uw aller alertheid.

De maatschappelijke organisaties natuurlijk. Mijn wethouderschap had een andere invulling gekregen wanneer de maatschappelijke organisaties niet aanhoudend hun steun hadden betuigd aan

ons beleid en vertrouwen hadden uitgesproken. Ik heb 120 organisaties in mijn portefeuille, waar ik mee moest overleggen, dus ik stel altijd teleur als ik er maar een paar bedank, dus ik doe het bij eentje. En dat is Van Houten en Co. De directeur en ik hadden niet altijd even gemakkelijke discussies, maar als ik zie wat deze organisatie heeft bijgedragen aan de opbouw van de Houtense samenleving, tegen de verdrukking van de bezuiniging in, ik vind dat werkelijk waar een prestatie van formaat.

En dan de ambtelijke organisatie. Wat een kanjers. Wat een team had ik om me heen. Daar kun je alleen maar van dromen als bestuurder. Ik heb al een paar afscheiden gehad, mij aangeboden door diverse afdelingen, ik vind dat bijzonder. Dat ging ook niet zonder tranen, kan ik u zeggen. Ik mag ze allemaal nog een keer apart bedanken, de 31^e, dat ga ik ook doen. Maar voor nu kan ik alleen maar zeggen: Dank Jullie Wel!

Ik ga mijn vleugels uitslaan in een organisatie, die op een andere manier het verschil gaat maken, in een samenleving, die op onderdelen, bijna on-nederlandse problematiek kent. Ik hoop ook daar weer het verschil te kunnen maken. Ik kom hier nog weleens op de tribune zitten, om te zien hoe het iedereen vergaat, ik zal het politieke debat verschrikkelijk gaan missen, dat weet ik nu al, maar ik zal de meeste mensen, hier aanwezig ook zeer missen.

En tot slot, Wouter, hoe vreemd kan het lopen in het leven. In 2002 was je de wethouder waar ik de meest indringende discussies mee had, over sociale zaken. Nu, 12 jaar later, ben je onze burgervader. Ik biedt je hierbij, het symbool aan van mijn partij.